

ԱՆԿՈՆՏԱՐ Արցախի ՏՐԵՂԱՐԴՐ

Unhappy & I

ԽՄՇՄ «հոգեվարժ» զգացվում է, սակայն ոչ ոլ դասկերացնել իսկ չեղարող, թե կայսրության փլուզում այլին արագ կկատարվի: Պորբայլված Սովորված այն ժամանակ ընդունել է Ե Ե հատուկ օրենք «ԽՄՇՄ կազմից դուրս գալու մասին»: Դա, ինչպես դեռ ընդունման դահին էին արդարացնորեն նույն, ավելի շատ օրենք է ԽՄՇՄ կազմից դուրս չգալու, և անդուրս գալու մասին, և անդի դարձնակում Ե Ե նման գույն տեսական հետավորությունն իսկ ի շիֆ դարձնող շազմաքիլ դրույթներ: Ընդունման նման իրավունք վերադարձում է ուսուկ միութենական հանրադեսություններին, իսկ Վերջիններիս կազմում եղած ազգային ավելի փոփակազմավորումների հիմնավար հանրադեսությունների, ինինավար մարդերի, Է լիսուելով ազգային օկրուզների մասին, որոնցով խճողված է ԽՄՇՄ վարչատարածքային բաժանումը, գրեթե խոր լիար: Վերադարձում արված միայն այն առումով, որ ԽՄՇՄ կազմից դուրս գալու ցանկությունը ունեցող միութենական հանրադեսությունը չի կարող իր հետ «տանել», ազգային փոփամասնություններին միավորող ավելի նվազ տեսական կազմավորումները, եթե դա առականակ է Ե Ե անց ցանկությանը: Այս վերադարձում է արվել Ե Ե միութենական հանրադեսությունների «ուժեց կաղելու» նորաակով, որովհետեւ օրենքը ամենելին չեղանակում միութենական հանրադեսությունների կազմից դուրս գալու ուրեմն հնարավորություն ինինավարությունների համար:

Սիա այս դայմաններում ԼՂԻՄ-Ծ ինին իրեն Դանցալետուրյուն հոյակեց, ընդումին բոլորովին էլ ոչ «ինքնակա» Աղրբեջանի կազմում»։ Սա, փաստորեն, Աղրբեջանի կազմից հաստագի դուրս գալու հայտարարի եր, ի հավելումն դատականութեն Արցախին մաս կազմող եւ նրանից արհեստականորեն Վարչական օաժանանան ենրարկված Շահումյանի շքանի հետ միասին։

Այս առումով սեղմանքերի 2-ը Արցախի անկախության տն հօշակելը նշանգամայն արդարացված է: Իսկ անկախության իրավաբանական հօակումը տեղի է ունեցել ավելի ուշ՝ 1991 թվ. դեկտեմբերի 10-ի հանրապետի արդյուններով, այն էլ 1992 թվ. հունվարի 6-ին: Ինակե, ոչ 1991-ի սեղմանքերի 2-ին ՀՀԴ հօշակումը, ոչ դեկտեմբերի 10-ի անկախության հանրավետի արդյունները ճանշալով փոխազդող ԽՄՀՍ-ը ու Աղրբեջանը ընդունեցին: Առաջին դրա ժամանակը դարձաղտես չունեցավ (ԽՄՀՍ-ը փութազեց 1991-ի դեկտեմբերի Վերջին, եթե Բելովեժյան բավուտում սլավոնական 3 հանրախետուրյունների նախագահներ ելցինը, Կրավյուկն ու Շուլցեիչը ստորագրեցին ՄՊՀ կազմակորելու համաձայնագիրը), իսկ Աղրբեջանը Մրցակի անկախությունը ինչ ճանաւոմ մննեւ էին:

Սակայն ինչ նշանակություն ունի
տրա կամ նրա «լզմանակելը»: ԼՂՀ-ը
իր անկախությունը դաշտանել է
փառապղանծ հայրանակով լսակ-
ված ազգային-ազատագրական դա-
տերազմում իր աննշան զավակների
քափած բանկագին արյամք, եւ ա-
մեննեին չի դատասվում սակար-
պությունների նյութ դարձնել դժվա-
րին դայլառով ծեռ բերված ազա-
տառություն:

Ինչ ընթացէ էլ այսուհետ ստանացախյան հակամարտության խաղաղ կարգավորման քանակցային դրժենքացը, ըստ իս ԼՂ փաստագիտակախությունը կասկածի ենթարկեց բացառվում է: Արցախն անկախ է և գործնականում միացել է մայրայրենիին՝ սա է փաստը:

Պատմությունը կծաղրի մեզ, եթե
նիստեմություն ունենամ ամե-
աաննան չափով Վտանգելու մե-
ծագույն ծերերումը Մցախի ա-
ռատությունը: Եվ դա առաջին հերքին
պյատանի ու ԼՂՀ-ի դիվանագետնե-
գործն է: Յուսան ու հավատան:

Pիմիական արդյունաբերության բնագավառում հայ-չինական համագործակցության հարցում լուրջ տարակածություններ են առաջ եկել: Կարծիք կա, որ օժանդակելով Չինասամին կառչութիւնի արտադրության աստղաբերությանը, մեզ (ևյալ դեմքում («խայրիշի») համար մրցակից ենք ստեղծում: Այս հարցի առնչությամբ բոլորին այլ կարծիքի է ՀՀ արդյունաբերության եւ առեւտի նախարարության նիմիական արդյու-

ՎՏԱՆԳՎԱՎՈՐ Է, ՔԵՐ ՎԻՇՎԱՎԱԼԵՏ

Հայ-Հինական համազործակցությունը
իմաստական արդյունաբերության ոլորտու

Չարերության վաշըության դես Ալ-պերս Սումիասյանը, որը զլխավորում էր հայ հիմհագործների օրերս Զինաստան այցելած դատվիրակությունը: Նրա փաստակները հետևյալն են նախ հայկական կառչուկը երբեք Զինաստանում չի վաճառվել: Այժմ է հնարավոր չէ, անի որ եւ հումային, եւ էներգետիկ ծախսերի առումով Զինաստանում կառչուկն ավելի ցածր իմինարժեք ունի, չիոսսելով արդեն Դայաստանից Զինաստան այդ աղյանի տեղափոխման հսկայական ծախսերի մասին: Երկրորդ փաստարկն այն է, որ Զինաստանը մեր մրցակիցը չէ նաև արտահին ուկայում: Այն իր ներին ուկան բավարարելու խնդիր ունի: Ներկայունս այդ երկիր երբ Չուցին, Ցինդառ եւ Դատոն Խաղաթներում գործում են կառչուկի արտաքինական երեք հետաքա-

Նարագինը Այնուհետեւ հնարավորություն է ստեղծվում չինական կուլտուրայում:

ПРИЧЕСЫ РОДИМОГО

**«Իրավունք եւ միաբանության» առաջնորդները դեմք կ
Դարձաղի ժողովրդին վերադասեն Սամվել
Բաբայանից ստացած միջոցները**

Ասում է ԼՂՀ խորհրդարանի պատգամավոր

ԱՏՊԱՐԱԿԵՐԸ. 1 ԱԵԴՏՈՒԲԵՐ. ԱՎԱՐ-

Ի միջեւ։ Այն ժամանակ, երբ Լեռնային Ղարաբաղի իշխանությունները ծգտելով Վերականգնել հետպատրազման սոցիալ-սնտեսական դրույթը հանրադիտությունում, դա բարում են օսարերկրյա կաղիսալու գրավման համար, ԼՂՀ նախկինությանության նախարարի «զենակիցներն» իրենց ներ շահադիսական նորաակներին հասնելու համար փող են բախում ԼՂՀ առանց այլ սույն բյուջեից», հայտարարել Գարիկ Գրիգորյանը հարցագրուում։

Կարողիկոսի հանդիպում

ԱՄՆ ԵՐԵՒԱՆ ՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

առաջնորդների և քեմական
խորհությունների նախագահների հետ

ՆՅՈՒ ՅՈՐԵ, 1 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ, ՆՅԱՅԱ
ՏԱՐԱՆ: ՄՎԿ-ի աշխարհի կրոնական
առաջնորդների Դագարամյակի գա-
զաքաժողովի աշխատանին մաս-
նակցելու համար օրեր Նյու Յոր-
քում գտնվող Ն.Ա.Օ.Տ.Տ. Ամենայն
հայոց կարողիկոս Գարեգին Երկ-

Ամենայն հայոց հայրապետի կողմից ձևախց աշ Վայտ արք. Շովեմբյան
Խաժակ արք. Պարսամյան էլ Շովեան արք. Տրետյան
ուժի Վարուժան Ալեքսանդրյան. Զոհ Ալբոյան էլ Արտ Բանագյան

բողջ օգոստոսի 26-ին համդիլում է ունեցել Դայ առավելական եկեղեցու երեք թեմերի առաջնորդների և թեմական խորհուրդների նախագահների հետ։ Դանդիլմանը, որ կայացել է Նյու Յորքի սր. Կարդան եկեղեցու համալիրի ընդունելու

«ԱՀԳ» ՕՐԱԹԵՐՈ
Հայաստանութեան Թ Տարի
Հիմնադր և հաստավայիշ
«Ազգ» թերթի հիմնադր խորհուրդ
Երևան 375010, Հանրապետութեան 47
Հեռ. 562863, AT&T (3742) 151065,
e-mail: azg2@arminco.com

Գլխաւոր խմբագիր
ՅԱԿՈԲ ԱՄԵՏԻՔԵԼԻՆ / հեռ. 521635
Խմբագիր
ՊԱՐՈՅՐ ՅԱԿՈԲԵԼԻՆ / հեռ. 529221
ՏԾՈՐԾ
ԴՐԱՅՐ ԶՈՐԵԼԻՆ / հեռ. 529353
Յամակարգչային
ծառայութիւն / 562941

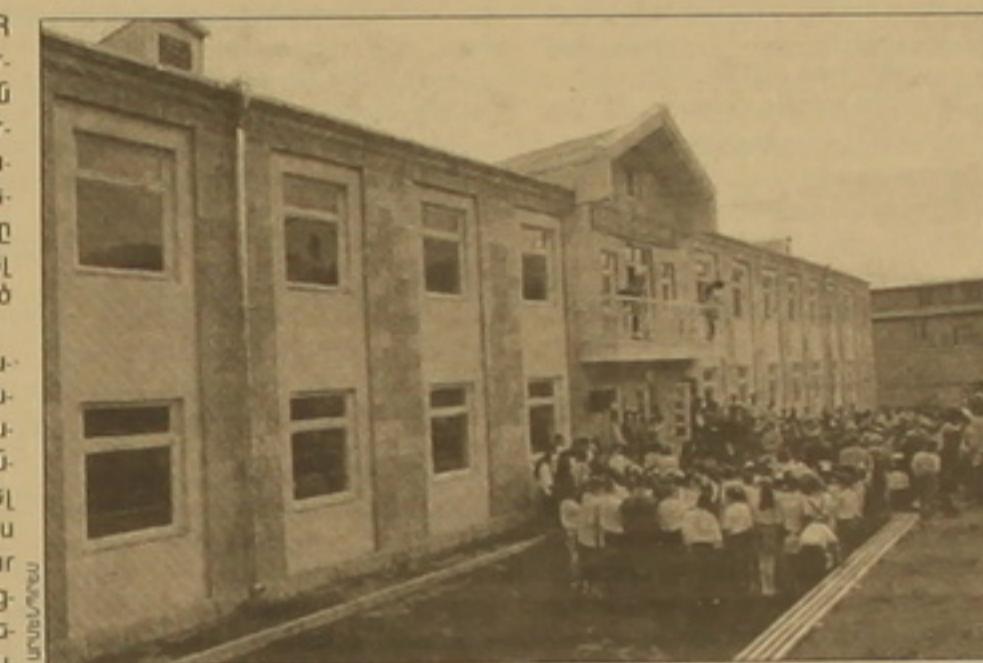
Apple Macintosh
համակարգչային շարուածիք
«Ազգ» թերթի

Յղումը «Ազգին» դարտադրի է
Միթքեր չեն գրախօսուում ու չեն
վերադառնում

«AZG» DAILY NEWSPAPER
Editor-in-chief
H. AVEDIKIAN / phone: 521635
47 Hanrapetutian st.,
Yerevan, Armenia, 375010

ԼՈՌ

Աղեմի գոտում դոլրոցների խնդիր չի լինի

Կառավարությունը հետո 77 նախագահը դարձայլ Լոռու մարզում է: Այցելության հիմնական նույնական ուսումնական նոր սարվա առաջին օրը մարզում շահագործման հանձնվող յոթ դոլրոցներից չորսի բացման արարողությանը ներկա լինելու եր, որը նա խոստացել է մայիս ամսվա վերջին կատարած այցի ընթացքում:

Uահացավ Գառզուն: Եա իս-
կաղես մեծություն էր:
Գառզուն մեծ էր իր արվես-
տով, իր համբավով, հեղինակու-
թյամբ, կըօռվ ֆրանսիական արվես-
տի աշխարհում:

Կարծ ժամանակահատվածում
նա դարձավ Ֆրանսիական կերպար-
վեսի առաջավոր ներկայացուցիչ:
Ներից մեկը՝ Ստացույց Ֆրանսիայի
գեղարվեսի ակադեմիայի իսկա-
կան անդամ ընտրվելու (ուր նա մեկնա-
Եր գեղարվեսի անփոփոխ 8 հոգա-
նոց քաժաննունի կազմում), աղա-
ցույցը կյանքի օրու 1976 թ. Ֆրան-
սիայի տեսական փոստի կողմից
նրա «Քեռավոր արթայադրւուր»
կտակը դասկերող դրուժանիչի ու-
հատուկ ծարի բողարկումն է, աղա-
ցույցը կյանքի օրու տուն-քանզարա-
նի սեղծումն էր: Մեր մեկ այլ սո-
վորության համաձայն անվարտ,
անկատար մնաց Երեւանում Պա-
զուի տուն-քանզարան հիմնելու:
1984 թ. և 90 թ. կեսերին հղացած
առավելաբար:

եր, որ մեծ ջաներ գործադրեց Ակար-
չի Վրայից այդ դիմակը համելու
համար։ Գաղղուին սկսեցին հրավի-
րել և Սիության դեսպանություն-
տարաբնույք միջոցառումների ու ըն-
դունելությունների։ Դայաստանի
կառավարությունը կարողացավ
նրան հրավեր ուղարկել։ Մի օր Նա-
զը խնդրեց ինձ իր գրի մեջ օրինա-
կույն նշել այն տեղերը, որոնք կարե-
լի է անընդունելի համարել խորհր-
դային կողմի համար։ Սիրով կատա-
րեցի նրա խնդրանմը, ինչը հետ էկն
Գաղղուին իիմ ծառայեց կատակով
ծանոթներին ինձ ներկայացնելու
իրեւ իր գրի գրաւնջից Հիւում եմ,
այս էի ազդված նանի գրածից։ «Խ.
Սիությունում արքանյակներ են ար-
տադրում եւ տիեզեր արձակում, սա-
կայն գուգարաններում թուղթ չու-

ՍԵՐ»:
Գաղղուն Շռայլ Մարդ Եր: Նա սիրում Եր հյուրընկալել ամենատարբեր մարդկանց, ովքեր նրա եւ ՏԿԱՆ Նամիջ ջերմության ընողիկ քարեկամանում էին: Փարթօնում պահատած աս-

խիս հոսեսական է թվում, շարունակում է Գաղղուն, որովհետեւ դուրս է եկել իր դասական սահման ներից: Այն, ինչը բոլորին հիացնուած ժամանակակից Վարդեսների աշխատամբներում, չեղած ու ծաղրութանական գեղանկարչության կանոնների նկատմամբ: Վերցնենք, օրինակ, դիմանկարի ժանրը: Եթե առաջներուն դա մարդու արտահինը Վերստեղծելու միակ հնարավորությունն է, առաջուսանկարի ծննդով, այդ, թվում է ավանդական ժանրը կորրեց հինգանակությունը: Դեռուսատեսությունը, կինոն տեսա եւ լուսանկարչական տեխնիկան հանգեցրին այն բանին, որ ներք նկարիչներս, մի կողմ ենք հաւաքել: Ես տեսնում եմ անցյալ դարի գեղանկարչության վերադարձը, եւ, որդես արվեստի մարդես երազում են այն դերի վերածն ման մասին, որ անցյալում խաղում էն գեղանկարիչները:

Նկարիչները երբեք չեն եղել զվարացնողներ, հասարակության հիմանական խորհրդականներ, ինչպես ու դա

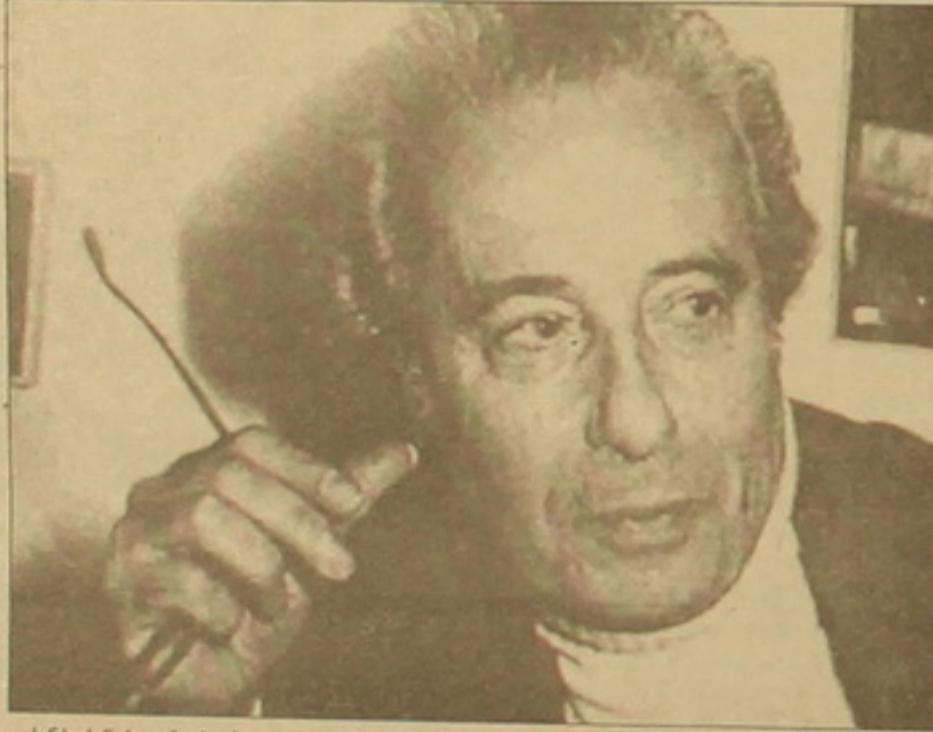
- Սեզանից հեռացել են Երկու մեծ ժերը՝ Մարտիրոս Մարյանն ու Երվանդ Քոչարը. խորհում է Գաղղուն: Նրանցից հետո հանդես է եկել նոր սերնդի նկարիչների մի ամբողջ համաստեղություն եւ նրանց միջեւ մեծ Մինասը եւ Դակոր Դակորյանը: Երեւանում, Ժամանակակից կերպարվեսի քանզարանում ես տեսա շաղանդավոր գեղանկարիչների աշխատանքներ: Այժմ բոլոր հնարավորությունները կան իսկական հայկական արվեստ զարգացնելու: Մինասն այդուհի բնիկ հայկական արվեստի ամենավայր ներկայացուցիչն է, հայկական են նաև նրա գույները, ծեւերը:

Սոսկվայում մեծ հաճույխով դիտեցի Ուրդոլֆ Խաչատրյանի ցուցահանդեսը: Այդ նկարիչը զարմանալի վարդետությամբ է օժշված, նա հիշեցնում է անցյալի մեծանուն վարդետներին: Ես սիրու ես նրա մեծ ու լուս Տաղանդը, որն այժի է ընկնում ժամանակակից զեղանկացության արտավիճակում գործությունների ֆոնի

Լուսի հավերժ երիտասարդ նկարիչը՝ Գաղղուն

Նա վախճանվել է ծերանցում

Նա կախճանվել է ծերանցում

Իմաստին հաճախ հրավիրում է Այու ող Պլանշի (Բույսերի փողոց) իր տուն, որ հյուր էին զալիս նկարիչներ ու արվեստագետներ, փարիզյան հայտնի դասկերասրահների ժամանակակիցները: Եթե ու ոչ այլամաս հեղինակավոր թերթերի լրագրողներ: Նշան համար բարձր դաշտի վրա հյուրների պահպանը: Այս բավականներին ԽՍՀՄ առաջատար պատմագիր Արքայի Գորգաչովը համաշխարհային, հանրային կարծիքի ուշադրությամբ ներկայացնելու հերթում առաջատար է առաջատար կազմակից նրբերաններն է ընտրություն:

Դրավիրում է նստել, ներողություն խնդրելով, որ դիմի ավարտի գրուցը գործընկերոց հետ: Կողմի սենյակից լսվում է աշխույժ գրուց մողելի, արեւի ու գույների նկատմամբ հայացմների, երկնի ու լուսնի մասին: Կեցաղիս դայմանավորվում են հանդիմելի Ֆրանսիայի ինստիտուտը, որը միավորում է երկրի ակադեմիան, գեղարվեստից, գիտությունների ակադեմիաները:

բաս կամրդուն էին. Եւ արեւատեղողացիներն ուշ-ոււով հետում էին Վերակառուցման գործընթացին: ճաշի կեսին Գաղողուն կարող էր ասել «Խոկ հիմա Տիգրանը կողամի «Թերեստրոյկայի» եւ Գորազովի մասին»: Այն ժամանակ բոլոր լավատես էին... Երբ դառնութի ազգային հարցին, հրավիրյալներից մեկը, որը Փարիզի գեղարվեստական աշխարհուն քավական հայտնի դեմք էր, անկեղծ քացականչեց. «Ի՞նչ է, ԽՍՀՄ-ում ոռևսներից քացի այլ ազգեր կա՞ն»: Այսդիս քանիներ...

Այս ճամփերութեան մեջին տե-

Վերջապես այցելուն գնում է, եւս Գաղողուի ուշադրության կենտրոնում են: Նա հարցուվործ է անում Երեանյան նորությունների մասին, հետարքելում է մշակույթի ֆոնդի գործունեությամբ, որի մասին նաև լսել է, ցուցահանդեսներով: Սեկոնդում են Երան Երեանից հորս ուղարկած Սիսակ Սեծարենցի նոր ժողովածուն: Գաղողուն գոհ է.

- Սեծարենցին ցատ են սիրում, նա ինձ համար ամեն ինչ է:

- Տարիք ահավոր բան է, ասում է Կարմելը: Շատերին զարմացնում է այս տարիքուն ին շարժունակությունը:

Դաճախ լինում է Գառզուի ար-
վեստանոցում բուլվար Ռասլյա-
յում: Դուն զանգը տալիս են Եւ-
լութ իշրհս Խայեր: Դուռը բացում
է անձամբ Վարդեսը: Եթե ծեռին-
չինսեին Երեւանյան թերթեց Գա-
ռզուի 80-ամյակին նվիրված Ծոլոթ-
րով, ոչ մի դեղինում չի հավատա, որ
փայլուն հայացնով, արագ ու հաս-

— Ըստածագակից արզուսը ինձ

զում են ներկայացնել ովան: Կռն
դոգիտորի, երգի, գրողի նման մեն
արտահայտում են մեր զգացմունք
ները, մեր մսերը: Իմ խորին համոզ
մամբ, արվեստը դեմք է միշտթափի
քավականություն դասձափ մարդ
կանց: Իսկ այստեղ Արևմուտքուն
նկարիչներին վերածում են ծաղրա
ծուների, աճղարաւների, նրան
դառնում են զգարճանի միջոց: Ե
թե այստես շարունակվի, աղա այ
սօրվա գեղանկարչությունը կանհե
տանա, անցյալի հույս կդառնա:

Դա դատարող մի կողմից ասմին ճանական անկումն է, բարերի անկումը, ամեն մի արգելվ հանելը: Արևմուտքում արվեստը այն քանի հայտնի է, ինչ տեղի է ունենում: Խայելու ռուրուցք, ավագակություն, բռնություն, հարձակումներ, կողողություն: Խայել, թե ինչ է տեղի ունենում Սերծավոր Արեւելում, ինչի է Վերածվել Լիքանանը: Քաղաքակրությունը թեակոխել է իր զոյության ահապուր փուլը: Դիրավի, ահապուր են հենց մարդու կողմից ստեղծված բնաջնջան միջոցները: Իսկ եթե այդ միջոցներն օգտագործվեն ազգի նորաբակներով, աղա կարելի է երկիրը դրախտ դարձնել: Գուցե են որդես նկարիչ ամեն ինչ չէ, որ հասկանում եմ, բայց համոզված եմ, որ ամեն ինչ կախված է մեզանից: Մարդկանցից: Ի՞նչ տազնաղալի զգացումները դրսեւորվում են ինչ կտավներում, ավերված ամրոցներ են տաճարներ, բնդանորներ, երեւակայական տարածություններում թիւ են կող մարդկի:

- Սիրու եմ ոռևական բալետը-
ասում է Ակարիչը: Ինձ համար մեծ
բավականություն եր ու դաշիվ Փա-
րիզում վեցերես կայացած Մուլկա-
յի Սեծ թատրոնի հյուրախաղերի ազ-
դագրերի ծեւավորումը:

Սոհասարակ նա արդյունավետ է
աշխատում ազդագրի ժամրի ընա-
զավառում: Այսինք, «Քաղաքի փո-
ղոց» ցուցահանդեսի լեյսոնիվը
Գաղողի ստեղծած ոլական թ
1975 թվականին կայացած այդ ցու-
ցահանդեսում իրենց աշխատան-
ներն ինն ներկայացրել աշխարհի-
ւաս երկրների նկարիչներ:

Սեր գրուցակից ստեղծագործության բավականաչափ կարելու մյուս կողմը թատերական բեմանկանեցն ու կուսյումներն են: Նա Փարիզի «Գրան օպերայում», «Կոմեդի Ֆրանսեզում», «Տեատր Պարիզ» միայն յոթ ներկայացուցություններում, բայց մասնագետների կողմէն առաջ առաջ համարվում է ծեւակուրել, բայց, մասնագետների կարծիքով, դրանք բավական են գաղափումն նաև լուրջ բեմանկարի համարելու համար:

Կամա թե ակամա մեր զրույցի թե
ման անցնում է մայր հայրենիքին:

Վրա: Նրա դիմանկարները շատ հոգեբանական են, դա խսկական վարդեքի գործ է: Ես այդուհե էլ գրեցի ցուցահանդեսի տղավորությունների մասյանում. «Բյուր ընորհավորաններ»:

Եր Վրձին կամ մատիս եմ վերցնում ծեսու, ինչ-որ խթանի դահանց եմ զգում: Այդովիս խթան ինձ համար դասական երաժշտությունն է Կոմիտաս, Եկմայլան: Այդ անմահ եղանակներն ինձ մեծ հուզմունի են դաշճառում, բայց եւ մեծ կովան են ստեղծագործ աշխատանքում, ընդհանրապես, հայերիս երաժշտությունը շատ աշխարհիս եւ ոչ մի երաժշտական մշակություն:

Իմ նախնիների հայրենիցը Դայաստանը, նման է մօւսաղես փայլող արեգակի: Դա մեր անցյալն է, ներկան եւ աղազան: Երբ տեսնում են Դայաստանի այսօրվա հաջողություններն ու նորակառույցները, համակվում են անսահման հյարտությամբ:

Փարիզի փոստը ծրագ բերեց
Ֆրանսիայի գեղարվեստի ակադե-
միայի «Գառզուն լուսի նկարիչը»
վավերագրական կինոֆիլմի դրե-
միերային մասնակցելու հրավերով:
Կտավի եւ Վրձնի ամեն Վարդես չէ,
որ Ֆրանսիայում այդուհի դատվի
և արժանանում կենդանության օրով
լիամերած վավերագրական ֆիլմ
տեսնել սեփական ստեղծագործու-
թյան մասին: Գառզուն ժամանա-
կակից Ֆրանսիայի խոռորագույն
գեղանկարիչներից մեկն է: Այդ են
Վկայում ամենաճշնակուր քանզա-
րաններում ու դատկերաստաններում
կազմակերպված նրա ցուցահան-
դեսները, Ֆրանսիայի գեղարվեստի
ակադեմիայում ընտրվելը, արժանի
դարձելները:

... Եթե Սենա գետի մրայով, Լուվ-

Ի թանգարանի մոտեց դուրս զան «Պոն Դեզար» արվեստների կամուրջը, մեր հայացի առջեւ կրացվի Ֆրանսիայի ակադեմիայի դալասի ընդարձակ կիսաշեղանը: Երկրի բարձրագույն գիտական այսանը գտնվում է այդ ժնուրդունում, որը կառուցված է 18-րդ դարի ֆրանսիական բարոկկո ոճով եւ Փարիզի Տասնամյական պայտերից մեկն է: 1805 թվականին այստեղ փոխադրվեց ակադեմիան, որը 1635 թվականին հիմնել էր կարդինալ Ուիլյամ: Եթե ծօքին ասեմ, «Ակադեմի ֆրանսաց» (Ֆրանսիայի ակադեմիան) ինսիտուտի մեջ մտնող բազմաթիվ կազմակերպություններից մեկն է միայն: Բացի Խառասուն «անձաների» այդ արտնոյալ եւ բացադիմի հոնքնաևալու ուսումնեականություններից:

